

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 896

гр. Перник, 02.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ

Членове: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ В. МИЛУШЕВА Въззивно гражданско дело № 20231700500648 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 1241 от 21.11.2023 г., постановено по гр. д. № 2675/2022 година, Районен съд – Перник е прогласил нищожността на клаузата предвидена в чл. 510 от Договор за потребителски кредит от разстояние № 149910 предвиждаща заплащането на неустойка в размер на 172.80 лв. сключен между

Б. Д. Б., с ЕГН ***** с. Д. общ. Перник и чрез адв. Д. М. САК и „МАКРОАДВАНС“ АД с ЕИК 201127485, седалище и адрес на управление гр. София район „Средец“, ул. „Раковски“ 147 ап.14, представлявано от Виктор Георгиев Сергиев, а именно, предвиждаща заплащането на неустойка в размер 172.80 лв. на основание чл. 26 ал. 1 ЗЗД вр. чл. 22 вр. чл. 11 чл. 19 ЗПК както и по чл. 143 ал. 1 ЗЗП, като невалидна. С решението е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявения насрещен иск срещу Б. Д. Б., а именно: за осъждане последната да заплати на посочените дължими суми по Договор за потребителски кредит от разстояние № 149910 и приложим към него Погасителен план, приложение и ОУ, а именно: главница в размер 300 лв. ведно със законната лихва за забава от подаване на насрещния иск 06.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумите, като неоснователен и недоказан. С решението съдът се е произнесъл и относно разноските по делото.

В срока по чл. 259, ал.1 от ГПК е постъпила въззивна жалба от „МАКРОАДВАНС“ АД, чрез пълномощника юрк. Нарин Ибрям, с която се атакува постановеното решение в частта засягаща отхвърления насрещен осъдителен иск и съединения към него в условията на евентуалност иск. Твърди се, че постановеното решение е необосновано и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че с решението си, първата инстанция е прогласила само нищожността на клаузата на чл. 10 от Договора за потребителски кредит, но не и недействителността на целия Договор, въз основа на което счита, че нищожността на една клауза не обуславя нищожността на целия договор, тъй като той може да бъде изпълняван и без прилагането на процесната клауза, чрез заплащане на дължимите вноски. Допълва, че

нищожността на отделни части не влече нищожност на договора, когато те са заместени по право от повелителни правила на закона или когато може да се предположи, че сделката би била сключена и без недействителните ѝ части. На следващо място с жалбата се сочат за неправилни мотивите на съда, въз основа на които предявеният насрещен осъдителен иск е намерен за неоснователен и недоказан. В продължение намира за категорично, че от страна на дружеството е доказан насрещния осъдителен иск, докато доказателства в обратна посока не са били ангажирани от насрещната страна. С въззивната жалба са наведени твърдения, че първоинстанционният съд не се е произнесъл по предявения и съединен в условията на евентуалност иск с основание чл. 55 - чл. 59 ЗЗД, във вр. чл. 124 ГПК, след отхвърлянето на главния, като се излагат съображения в тази насока. Въз основа на изложеното, се моли съда за отмяна на атакуваното решение само в частта, касаеща отхвърления насрещен иск като неоснователен и недоказан. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски. В условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК Б. Д. Б. чрез адв. Д. М. е депозирала отговор, с който оспорва въззивната жалба като неоснователна. Сочи, че с нея дружеството излага редица доводи за неправилност на атакуваното решение, но изобщо не споменава мотивите на съда, въз основа на които е постановен съдебният акт. Излага съображения за правилност на постановеното от първата инстанция решение, въз основа на които се иска същото да бъде потвърдено изцяло, а депозирания въззивна жалба да бъде оставена без уважение. Представена е разписка № 0300016420359260/17.08.2022г., удостоверяваща заплащането на сума в размер на 344,44 лева по сметка на дружеството - жалбоподател, като се твърди, че това е сумата за главница, претендирана от дружеството-жалбоподател. Прави се искане ответното дружество да бъде осъдено да заплати сторените в настоящото производство разноски.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбата е допустима и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

С жалбата не е поискано събиране на нови доказателства във въззивното производство по смисъла на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК, а с писмения отговор е представена разписка № 0300016420359260/17.08.2022г., която не следва да бъде приета по делото, доколкото по отношение на същата и важима преклузията по чл. 266 от ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на настоящото определение.

ДАВА възможност на страните да изразят становище по доклада.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на въззиваемата страна за приемане като доказателство по делото на разписка № 0300016420359260/17.08.2022г..

НАСРОЧВА делото за 07.12.2023г. от 11.10 часа, за която дата и час страните да се призоват с връчване на препис от настоящото определение, а на въззивния жалбоподател – и с препис от писмения отговор.

Съдът **УКАЗВА** на страните, че когато отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Съдът **НАПЪТВА** страните, че ако желаят могат да разрешат спора по доброволен начин, **чрез процедура по медиация, която дава възможност:**

- да се спести време;
- да се намалят разходите по разрешаването на спора;
- да бъде договорено от страните решение на спора, което максимално да удовлетворява интересите и на двете страни;
- да подобрите отношенията между страните, ако са важни за тях или се налага да продължат.
- да запазите имиджа и тайните си;
- обичайно се изпълнява доброволно;
- за да започнете медиация, няма значение на каква фаза е делото.
- медиация можете да проведете както на първа, така и на втора инстанция.

За да поискате започването на медиация е достатъчно да се свържете с координатор на Центъра за спогодби и медиация към Окръжен съд - Перник и Районен съд – Перник.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него доклад по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____